

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/120/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010287
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6920010287.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného ml. N. N., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. 04. 2022, o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn 11T/39/2020 zo dňa 11. 05. 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/39/2020 zo dňa 11. 05. 2021 bol obž. ml. N. N. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote, sp.zn. 2Pv/418/19/6609 zo dňa 04.06.2020, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že

dňa 30.09.2019 v čase približne o 15.15 h v obci Teplý Vrch, okres Rimavská Sobota, na trávnej ploche, ktorá je v blízkosti autobusovej zastávky, nachádzajúcej sa pri základnej škole, v prítomnosti skupiny detí, čakajúcich na autobus, spoločne s maloletým X. H., nar. XX.XX.XXXX v V. N., fyzicky napadli maloletého M. S., nar. XX.XX.XXXX v V. N., a to takým spôsobom, že ho držali za nohy dole hlavou, minimálne 5 až 6-krát ho zdvihli do výšky a púšťali na zem tak, že si mal. M. S. musel chrániť hlavu, aby si ju neudieral o zem, kde boli upozornení tam prítomnou učiteľkou Základnej školy v Y. I., mal. M. S. pustili na zem, kde zostal ležať a ako ležal na zemi, ml. N. N. ho raz kopol a následne z miesta činu ušli,

čím sa mal fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a uvedený čin mal spáchať v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov a na chránenej osobe, t.j. na dieťati a tým mal spáchať prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a § 127 odsek 1 Tr. zák.,

podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že svedkyňa S.. H. H., ktorá uviedla, že na celú situáciu mala dobrý výhľad, jasne videla ako mladistvý N. N. a maloletý X. H. držal za nohy maloletého M. S. a dvíhali a púšťali ho na zem, čo sa však nezhodovalo s výpoveďou S.. H. U., ktorej výpoveď bolo v značnom rozpore aj s jej výpoveďou v prípravnom konaní, a to hlavne v poukázaní na osoby, ktoré sa mali daného protiprávneho konania dopúšťať, kedy na hlavnom pojednávaní označila za osobu útočníka len mladistvého N. N. a osobu maloletého X. H. označila len za osobu stojacu vedľa a zabávajúcu sa na konaní ml. N., avšak v prípravnom konaní jasne uviedla, že obaja menovaní mali

spoločným konaním a to držaním maloletého M. S. za nohy a následným dvíhaním a púšťaním na zem ubližovať maloletému M. S.. Tiež na rozdiel od S.. H. H. uviedla, že aj napriek tomu, že stáli vedľa seba v momente, keď zaznamenali, že sa niečo na dvore deje, na to, aby mala dobrý výhľad od stromov pred oknom, musela sa predkloniť. Zároveň tiež pripustila skutočnosť, že na školskom dvore a v jeho blízkosti sa deti častokrát prítom, ako čakajú na autobus, zabávajú tým, že vykonávajú rôzne akrobatické prvky, medzi ktoré patrí aj premet - salto, čo vo svojich výpovediach tiež uviedli ako ml. N. N., tak aj maloletý X. H. a maloletý M. S.. Okresný súd ďalej konštatoval, že napriek skutočnosti, že malo dôjsť k trestnej činnosti vedľa zástavky autobusu, kde čakalo veľa detí, a tiež boli deti v areáli neďaleko školy, svedkyne nevedeli uviesť iné osoby, ktoré by mohli toto konanie vidieť a označiť ho ako protiprávne a proti vôli maloletého M. S..

Súčasne okresný súd poukázal aj na samotnú osobu poškodeného, ktorý vo svojich výpovediach okrem iného uviedol, že nebol na jeho osobu vyvíjaný žiadny nátlak, nevznikla mu žiadna ujma na zdraví, predmetný úkon premet - salto chcel spraviť dobrovoľne, nakoľko si podobnými akrobatickými prvkami a inými hrami denne krátil čas čakaním na autobus. Z uvedených dôvodov následne v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ samosudca dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný súdený, sa stal a preto obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátorky oslobodil.

Voči predmetnému rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania prokurátorka zahlásila odvolanie čo do viny obžalovaného, ktoré neskôr odôvodnila tým, že poukázala na prvotné výpovede poškodeného Z. S., Z. N., maloletého X. H. a samotného poškodeného maloletého M. S., ako aj na prvotné výpovede svedkýň S.. H. H. a S.. H. U.. Hlavne poukázal na skutočnosť, že z výpovedí týchto dvoch svedkýň jednoznačne vyplýva, že správanie obž. ml. N. N. sa v kritický deň rozhodne nezapadalo do bežných hier malých detí po skončení školy a aj keď nedošlo ku poškodeniu zdravia maloletého a rozhodne nebolo vykonávané so súhlasom poškodeného.

Obhajkyňa obžalovaného voči predmetnému odvolaniu podala vyjadrenie, v ktorom uviedla, že jednoznačné rozpory vo výpovediach svedkýň S.. H. H. a S.. H. U. svedčia o tom, že maloletý M. S., tak ako uviedol na hlavnom pojednávaní, sa nechal chytiť za nohy a vyhodiť do vzduchu, aby urobil premet - salto a nikto iný tam vtedy nebol, len on sám. Svedok poškodený maloletý M. S. uviedol, že nebol na neho vyvíjaný žiadny nátlak a nevznikla mu žiadna škoda na zdraví, predmetný úkon - premet spravil dobrovoľne. Zo samotných výpovedí svedkýň vyplýva, že deti na školskom dvore a v priľahlých priestoroch školy častokrát vykonávajú akrobatické prvky a to aj bez pomoci cudzej osoby.

Na predmetnej argumentácii zotrvala obhajkyňa obžalovaného i na verejnom zasadnutí, kde naproti tomu krajský prokurátor navrhoval zrušiť rozsudok okresného súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky v Rimavskej Sobote nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní preukazovanej skutočnosti podľa ustanovení zákona v otázke viny.

Citovanými ustanoveniami Trestného poriadku sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne rozviedol svoje úvahy týkajúce sa spáchaného skutku a skutočnosti, že z vykonaného dokazovania pre neho vyplývali dôvodné pochybnosti o tom, či sa predmetný skutok stal tak, ako bolo obžalovanému kladené za vinu v obžalobe. Zároveň z vykonaného dokazovania má krajský súd rovnako ako prvostupňový súd za to, že nebolo jednoznačne dokázané, že skutok sa stal a teda postup prvostupňového súdu v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. považuje krajský súd za zákonný a správny.

Krajský súd konštatuje, že vo výpovedi svedkýň S.. H. H. a S.. H. U. boli oproti výpovediam také rozpory, ktoré postup okresného súdu v plnom rozsahu odôvodňujú. Je zrejmé, že napriek skutočnosti, že samotná „hra“ obžalovaného a poškodeného je z hľadiska bezpečnosti nevhodná, ale nemožno konštatovať jej protiprávnosť a už vôbec nie ako konanie v rozpore s vôľou poškodeného. Je zrejmé, že takto bolo konanie obžalovaného hodnotené len svedkyňami, ktoré skutok pozorovali z väčšej vzdialenosti a to ešte z komplikovaného uhla. Neuniklo pozornosti krajského súdu, že ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom nebol produkovaný dôkaz a to svedecká výpoveď iných svedkov a to aj napriek tomu, že v okolí skutku sa nachádzali viaceré osoby.

Krajský súd má za to, že v takom prípade je zrejmé, že skutok tak ako bol žalovaný, sa nestal a to bez ohľadu na to, či konanie obžalovaného a poškodeného bolo vhodné z pohľadu posudzovania bežných hier detí.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody považoval krajský súd argumentáciu prokurátorky uvedenú v odvolaní za nedôvodnú a preto odvolanie prokurátorky čo do výroku o vine a treste v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný